

INTELLIGENTIT SOTIVAT INTELLIGENSSIN HERRUUTTA VASTAAN

„Narodnaja Duma” lehden ⁸⁰ 13. numerossa on julkaistu äärettömän pitkä työväen joukkojärjestöjä ja työväen edustajakokousta koskeva päätöslauselma, jonka ryhmä menshevistisiä kirjailijoita ja käytännönmiehiä on laatinut tulevaa edustajakokousta varten. Erotukseksi muista menshevikkien päätöslauselmista (Valtakunnanduumasta ja „taktillisesta toimintaohjelmasta”) kirjailijain nimiä ei ole mainittu. Emme tiedä, ovatko ne jääneet pois sattumalta vai merkitseekö se menshevikkien toisenlaista ryhmitystä tässä kysymyksessä. Palautamme mieleen, että sellainen kiihkeä menshevikki ja työväen edustajakokouksen kannattaja kuin Elj sanoi: „Vain osa menshevikeistä suhtautuu työväen edustajakokoukseen enemmän tai vähemmän myötämielisesti” (s. 82 kokoelmassa „Yleisvenäläisestä työväen edustajakokouksesta. VSDTP:n sääntömääräistä edustajakokousta varten”).

Mutta katsokaamme päätöslauselman sisältöä. Päätöslauselma jakaantuu kahteen osaan: A ja B. Ensimmäinen osa sisältää perusteluissa lukemattoman määrän yleisiä lausuntoja työväenjoukkojen järjestämisen ja yhteenliittämisen hyödyllisyydestä. „Jotta näyttäisi tärkeämmältä”, kuten Bazarov ⁸¹ sanoi, järjestäminen muutetaan jopa *itsejärjestäytymiseksikin*. Totta puhuen tuo sana ei itse asiassa ilmaise mitään, se ei sisällä mitään määrättyä ajatusta,—mutta kyllä vain työväen edustajakokouksen kannattajat pitävät siitä suuresti! Mitäpä siitä, että tuo „itsejärjestäytyminen” on vain intelligenttien metku, jolla peitellään todellisten järjestöaatteiden köyhyttä,—työläiselle ei olisi koskaan johtunut mieleenkään keksiä „itsejärjestäytymistä”...

Perusteluissa arvostellaan sosialidemokratiaa siitä „valitsevasta ja määräävästä osuudesta, joka siinä on intelligensillä sen proletaarisiin aineksiin verrattuna”. Tuo arvostelu on mielenkiintoista. Emme toistaiseksi pysähdy erittelemään sen todellista yhteiskunnallis-historiallista merkitystä, sillä se veisi meidät suuresti syrjään käsiteltävänä olevasta aiheesta. Kysymme vain: toverit „menshevikkikirjailijat ja -käyttännömiehet”, miksi ette aloita itsestänne? Miksi lääkäri ei lääkitse itseään? Teidän päätöslauselmanne jokaisesta lauseesta kuultaa läpi juuri se, mitä te sanotte „intelligenssin vallitsevaksi ja määrääväksi osuudeksi”! Miksikä *teidän* „intelligenssinne” *ei voisi aloittaa* siitä, että vetäytyisi syrjään ja antaisi „proletaaristen ainesten” laatia päätöslauselmat?? Mikä on takeena siitä, ettei teidän, „vähemmistön kirjailijain ja käyttännömiesten”, suunnittelemissa „itsejärjestäytymissä” tule toistumaan sama ilmiö??

Larin, Elj ja monet muut työväen edustajakokouksen kannattajat „manaavat” sosialidemokratiaa päätöslauselmien *läpiajamisesta*. Ja sellaisen arvostelun *varjolla kirjailijat* „ajavat läpi” uusia tavattoman ikäviä ja pitkiä lausejaksoja „itsejärjestäytymisestä”... Hämmästyttävää!

Päätöslauselma, samalla kun se toteaa Venäjän sosialidemokraattisen puolueen (s.o. VSDTP:n? vai onko tässä *tahallisesti* valittu laajempimerkityksellinen sana, jotta voitaisiin liittää mukaan myös hra Prokopovitsh, rva Kuskova, hra Posse y.m.?) „aatteellisen ja poliittisen vaikutuksen” proletariaatin edistyneimpiin kerroksiin, sanoo, että on toivottavaa Venäjän sosialidemokratian „voimien yhdistäminen” „proletariaatin poliittisesti valveutuneiden ainesten kanssa” (A, 6. kohta).

Yrittäkäähän, toverit, edes kerran *ajatella* niitä sanoja, joista kyhäätte lauseitanne! Voiko „poliittisesti valveutunut” proletariaatti *olla olematta sosialidemokraatti*? Jos ei voi olla, niin silloin teidän lauseenne ovat tyhjää tautologiaa, pöyhkeätä ja mahtipontista sanahelinää. Silloin pitää puhua VSDTP:n laajentamisesta, jotta siihen voidaan ottaa ne tosisosialidemokraatit, jotka tähän mennessä eivät ole siihen kuuluneet.

Jos voi olla, niin te julistatte valveutuneeksi proletaariksi myös eserräproletaarin. Olisi naurettavaa kieltää hänen „*poliittista* valveutuneisuuttaan”! Ja käykin niin, että te

noiden jylisevien „itsejärjestäytymistä” ja *luokkapuolueen* „itsenäisyyttä” koskevien fraasien verhoamina *todellisuudessa* propagoitte proletariaatin *desorganisointia* vetämällä mukaan *epäproletaarisia* ideologeja, *sekoittamalla* toisiinsa todellisen itsenäisyyden (sosialidemokraatit) ja epäitsenäisyyden, riippuvaisuuden porvarillisesta ideologiasta ja porvarillisesta politiikasta (socialistivallankumoukselliset).

Oltiin menossa huoneeseen — ja jouduttiinkin toiseen...

Aivan kuin entiset vuosien 1895—1901 intelligentti-„ekonomistit”, jotka „itsejärjestäytymisen”, „puhtaan työväen”-liikkeen y.m.s. lipun alla tyrkyttivät työläisille ahdasmielisyyttään, epävarmuuttaan, arkailuaan ja horjumisiaan!

Johtopäätös A-osasta: „edustajakokous katsoo Venäjän sosialidemokratian tärkeimmäksi vuorossa olevaksi tehtäväksi työskentelyn käsi kädessä työväenjoukkojen edistyneimpien aineiden kanssa (siis *samoin* käsi kädessä myös *eserrätöläisten* kanssa eikä heitä *vastaan*?) viimeksi mainittujen liittämiseksi yhteen itsenäisiin järjestöihin, vaikka ne ajan ja paikan vuoksi toisinaan olisivatkin tai niiden pitäisi olla luonteeltaan poliittisesti vaatimattomia”.

Mitä määriteltyä, konkreettista tässä on, sellaista, joka menisi intelligenttien *huokailun* puitteita pitemmälle? Mistä on puhe? Se on tietymätöntä.

Katsokaamme kulutusosuoskuntia. Epäilemättä ne ovat työläisten *yhteenliittymistä*. Luonteeltaan ne ovat *poliittisesti* kyllin *vaatimattomia*. Ovatko ne „*itsenäisiä*” järjestöjä?? Se riippuu näkökannasta. Sosialidemokraattien mielestä todella itsenäisiä ovat vain *sosialidemokraattisen* hengen läpitunkemat työväenyhdistykset, eikä niiden pidä olla ainoastaan „hengen” läpitunkemia, vaan niiden pitää olla sidottuja sosialidemokratiaan myös taktillisesti, poliittisesti — joko siten, että ne kuuluvat sosialidemokraattiseen puolueeseen, tai siten, että niillä *on läheinen yhteys* siihen.

Syndikalistien, „bezzaglavijalaisten”⁸², Possen⁸³ kannattajien, eserrien, „puolueettomien (*porvarillisten*) progressistien” mielestä *itsenäisiä* ovat päinvastoin vain ne työväenyhdistykset, jotka *eivät kuulu* sosialidemokraattiseen puolueeseen ja joilla *ei ole läheistä yhteyttä* siihen, jotka tosiasiallisella politiikallaan ja taktiikallaan eivät ole yhteydessä nimenomaan sosialidemokratiaan ja vain sosialidemokratiaan.

Tämä kahden näkökannan välinen ero ei ole meidän keksimämme. Jokainen tunnustaa, että todella on olemassa juuri kaksi tällaista näkökantaa, jotka *sulkevat pois* toinen toisensa ja taistelevat keskenään aina ja kaikkialla, missä syystä tai toisesta työläiset suinkin „liittyvät yhteen”. Ne ovat yhteensovittamattomia näkökantoja, sillä sosialidemokratian mielestä „puolueettomuus” (taktiikassa ja politiikassa yleensä) on vain peitelty ja siksi erikoisen vahingollinen muoto työläisten *alistamiseksi porvarillisen* ideologian, porvarillisen politiikan alaiseksi.

Yhteenveto: oleellisesti päätöslauselma ei sanonut johtopäätöksessään mitään. Parhaassa tapauksessa sen johtopäätös on tyhjä fraasi. Pahimmassa tapauksessa se on vahingollinen fraasi, joka johdattaa proletariaatin harhaan, hämää *sosialidemokraattisia aakkostotuuksia*, avaa oven selkoselälleen kaikenlaisille luokastaan erkaantuneille porvareille, jotka ovat kaikissa Euroopan maissa suuresti ja pitkän aikaa vahingoittaneet *sosialidemokraattista* työväenliikettä.

Miten päätöslauselmaa on korjattava?

Fraasit on heitettävä pois. On sanottava yksinkertaisesti: sosialidemokraattien täytyy edistää kaikenlaisten työväenyhdistysten, esimerkiksi kulutusosuuskuntien, järjestämistä huolehtien samalla herkeämättä siitä, että kaikenlaiset työväenyhdistykset olisivat *nimenomaan sosialidemokraattisen* propagandan, agitaation ja organisaation ahjoja.

Se olisi todella „poliittisesti vaatimaton”, mutta *asiallinen* ja *sosialidemokraattinen* päätöslauselma. Sen sijaan teillä, herrat intelligentit, jotka soditte „intelligenssin valitsevaa ja määräävää osuutta” vastaan,— teillä ei ole tuloksena proletaarinen toiminta, vaan intelligenttinen fraasi.

Päätöslauselman toisesta (B) osasta puhumme seuraavalla kerralla.